

Da Ingen ellers ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til Lovforslagets

§ 4:

Efter Ordet „Afholdelse“ indskydes Parenthesen: „(hvertil Skolen i fornødent Tilfælde kan benyttes)“.

vedtoges med 38 Stemmer mod 2.

2) Forslag af Udvalget til samme Paragraph:

Efter „Stiftstidende“ tilføies: „og et andet i Eggen udbredt localt Blad, hvis et saadant findes“, og efter „Kirkefæerne“ indskydes: „to paa hinanden følgende Søndage“.

vedtoges eenstemmigt med 39 St.

Formanden: Hvad angaaer Endringsforslaget til § 7, da maa dette betragtes som vedtaget ved, at Thinget har vedtaget Endringsforslaget til § 3, hvad ogsaa den ærede Ordfører, da han motiverede Forslaget til § 3, udtalte. (Ordføreren: Ja).

Som Følge heraf betragtedes Forslag af Udvalget:

§ 7 udgaae Ordene „og de Afgiftspligtige to Medlemmer“ og der sættes istedet: „og vedkommende Sogneforstanderskab to Medlemmer, af hvilke intet maa have deeltaget i den paaanførte Afgjørelse.“ som vedtaget uden Afstemning.

Derefter fattes Kirke- og Undervisningsministerens Forslag til § 9 under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg er af flere, der have med disse Forhold at gjøre, bleven gjort opmærksom paa, at en Betaling af 4 Mk. vil være en temmelig lille Godtgjørelse, og at det navnlig for den, der stod i Spidsen for en saadan Function, ikke kunde være noget tilstrækkeligt Bedærlag for vidtløftige Reiser. Jeg troer, at disse Bemærkninger ere grundede, og jeg har derfor tilladt mig at stille dette Endringsforslag, der tvært og saa staaer i Sam-

klang med hvad der er vedtaget i forskellige andre Love.

Ordføreren: Der har i Udvalget, da dette Punkt var under Forhandling, gjort sig forskellige Meninger gjældende. Noget af Udvalgets Medlemmer vilde nødtigt gaae ind paa selv den mindste Forhøjelse, hvorved Omkostningerne ved disse Forretninger kunde blive større; Andre derimod tiltraadte ganske, hvad den ærede Minister anførte, ja gjorde endog saa den ærede Minister opmærksom paa, at i Rd. neppe vil være tilstrækkelig til at dække Omkostningerne for Formanden, der kunde komme til at gjøre mange og langvarige Reiser, og jeg vil tilstaae, at det var maaskee dem, der meest kjendte til denne Art af Forretninger, der heldede til den sidste Mening. Jeg heldede for min Person til den første Mening, da jeg nødig vilde forhøje Udgifterne; men da der i Lovudkastet staaer, at der tilkommer Vedkommende enten fri Befordring eller Erstatning, og de Afgiftspligtige altsaa selv kunne yde Befordringen, naar de foretrække det fremfor at yde Godtgjørelsen, troer jeg rigtignok ikke, at der ligger stor Vægt paa Sagen, og jeg maa indrømme, at der vel ellers kan opstaae et Tab, som for Formanden, naar man regner alle hans Reiser sammen, kunde blive et saadant, at det kunde affrække en Mand, som man ellers ønsker at faae, fra at foretage samme.

Drejer: Det er jo noget vanskeligt at høre sig om et Spørgsmaal som det, der her foreligger, nemlig om Befordringsgodtgjørelsen skal forhøies, efterat Sagen er kommen saavidt, som den nu er. Det vilde jo være ønskeligst, at Udgiften kunde blive saa lille som mulig; men det, der forekommer mig her, at være det Afgjørende, er, hvorvidt det kan antages, at det overhovedet vil være let for den vedkommende Minister, der skal udnævne de omhandlede Formænd, at faae dem, han ønsker, naar Godtgjørelsen er en saadan, at den i mangfoldige Tilfælde kan forubsees ligefrem at vilde medføre en Tilfætning for de Vedkommende, og jeg troer nu rigtignok, at den Godtgjørelse, der nu findes i Lovforslaget, er en saadan, at